

ABY MÍSTA BYLA LEPŠÍ

Zakladatel skautského kurzu Orbis kaktus Petr Klápště – Hříbek se dnes věnuje především územnímu plánování a zapojování veřejnosti do něj.

ANNA KŠÍROVÁ – SOPTÍK

Představte si: jste radní, třeba v Jihlavě, a chcete zrekonstruovat místní náměstí. Jste přitom docela osvícení a chcete tedy do přípravy projektu zahrnout ty, kterých se stav náměstí nějak dotýká – obyvatele města, podnikatele nebo pořadatele kulturních akcí. Abyste to s nimi mohli probrat, musíte je dostat na jedno místo. Musí proto mít pocit, že jim budete naslouchat, že mají co říct a že vás jejich názor zajímá. Podobná úskalí řeší při své práci urbanista, architekt a skaut Petr Klápště – Hříbek.

„Příprava každého takového setkání zabere dost času a je potřeba do ní dát hodně energie. Při takových příležitostech hodně využívám komunikační a manažerské dovednosti, které jsem získal právě ve skautingu. To tě české architektonické školy zkrátka nenaučí,“ vysvětluje Hříbek. Pokud je vám jeho jméno povědomé, není divu: jako dlouholetý člen Ekoodboru Junáka se významně podílel na přípravě Nového programu a je spoluautorem několika metodik ke skautským stezkám.

Do skauta vstoupil poprvé na podzim v devadesátém roce po létě stráveném čtením foglarovek. Tehdejší vůdce jabloneckého oddílu Lišák dával hodně zodpovědnosti šestníkům i dětem obecně. „Když jsme si vymysleli, že chceme postavit vor, nechal nás to celý den dělat.“ Po třech letech se oddíl po Lišákově odcho-

” Když dávám dohromady tým lidí, kteří se podílejí na přípravách nějakého projektu, všímám si toho, co se ve skupině zrovna děje i lidsky a vztahově, a pracuju s tím, aby to negativně neovlivňovalo výsledek plánování.

du rozpadl a Hříbek přestoupil jinam. V novém oddíle byl podle něj „moc velký dril“ a tak záhy odešel. Skautského programu se ale nevzdal – se třemi kamarády si dělali sami výpravy, inspirací jim byly opět foglarovky. „Jako dozor s námi jezdil můj táta, náplň jsme si ale museli připravit sami,“ vzpomíná. Zpátky do hnutí ho přivedl jiný jablonecký oddíl: „Chtěli, abych jim jel na tábor troubit budíčky,“ říká Hříbek. Časem se podílel i na vedení tohoto oddílu.

Foto: David Kumermann

OD AMBER STARS K ORBIS KAKTUS

„Dost určující pro mě byly kurzy, na které jsem začal jezdit,“ říká Hříbek. Mezinárodní kurz Amber Stars pod hlavičkou Brontosaura ho uvedl do světa environmentální výchovy a inspiroval ho k přemýšlení o dopadu lidské činnosti na svět, ve kterém žijeme. Následovala organizační MUŠKA a ILŠ Gemini, které označuje za zásadní i směrem k profesnímu životu. „Na Mušce jsem pochopil, že organizace a řízení lidí je dovednost, kterou je možné se naučit a na které je potřeba pracovat. Také jsem zjistil, že je v tomto směru víc možných přístupů.“

Jako absolventský projekt MUŠKy spoluorganizoval první ročník skautského vzdělávacího a zážitkového kurzu Orbis Kaktus, který se zaměřoval na environmentální výchovu. Do profesního života si z Kaktusu odnesl dvě hlavní věci: naučil se pracovat s dramaturgií kurzu, s náladou účastníků a vztahy ve skupině a osvojil si řadu moderních pedagogických přístupů pro práci se změnou hodnotových postojů. „Když dávám dohromady tým lidí, kteří se podílejí na přípravách nějakého projektu, obojí mi hodně pomáhá – všímám si toho, co se ve skupině zrovna děje i lidsky a vztahově, a pracuju s tím, aby to negativně neovlivňovalo výsledek plánování.“

MOTIVOVAT DŮVĚROU

Skauting má podle Hříbka obrovský přínos tam, kde hlavní motivací není vydělat peníze – to znamená v neziskovém a veřejném sektoru. „Je to ale znát i v podnikatelském prostředí. Setkal jsem se třeba s investorskou firmou, jejíž majitel prošel skautským oddílem,

Foto: David Kumermann

a bylo vidět, že vnitřní fungování firmy je výrazně demokratičtější a že tam mají mnohem větší důvěru ve své zaměstnance.“ Silnou stránku skautingu vidí Hříbek i v tom, že člověka učí plánovat, organizovat sebe i druhé a motivovat skrze smysl dané činnosti. „Skutečný posun a změnu můžou udělat jen lidé, které daná věc baví a vidí v ní smysl. Takové lidi nemůžeš motivovat penězi, ale tím, že v ně vložíš důvěru.“

» Skutečný posun a změnu
můžou udělat jen lidé, které daná věc
baví a vidí v ní smysl.

Podobně ke své práci přistupují i členové podnikatelského sdružení Nature Systems, ve kterém Hříbek s několika blízkými lidmi působí. „Já se zaměřuji na urbanismus a plánování, moje žena Evča na zahradní a krajinářskou architekturu, Honza Márton – mimochodem také skaut – navrhuje domy zejména z přírodních materiálů.“ Momentálně se tak Hříbek mimo jiné podílí na tvorbě plánu dalšího rozvoje obcí na Frýdlantsku.

V posledních dvou letech Hříbek pracuje také v rodném Jablonci nad Nisou jako člen Výboru pro územní plánování. „Za ty dva roky se povedlo, že se ve výboru do velké míry přestalo politikařit a že jsme si skutečně začali naslouchat a snažíme se věci řešit věcně.“ V příštích komunálních volbách se chystá kandidovat na volitelném místě, ambice stát se primátorem ale nemá: „Já jsem introvert a chodit někam jen proto, abych stríhal pásku a ukázal se, to se mi nechce. Rád bych se ale dál věnoval územnímu plánování, přijde mi normální využívat svoje schopnosti k tomu, aby místa kolem mě byla lepší, než jsou teď.“